

Præstens beretning

Generalforsamling i Lemvig Valgmenighed, søndag den 30. maj 2021

Sikke et år der har stået Corona over det hele. Vi har ikke rigtig kunne gøre noget ved det.

Og derfor har det i vores samfund været et år ikke bare med fred men også med strid – også på en lidt anden måde end det har været tidligere.

Jeg har læst en bog, der blandt andet behandler tiden omkring Første Verdenskrig, og her bliver det *en passant* nævnt i forhold til den spanske syge, at man nedkortede gudstjenester til kun at vare en halv time. Det kan være, det er her man har det fra.

Vi har skulle lære meget nyt. Og vi har også skulle genlære noget: F.eks. sådan noget som eksponentiel vækst, der jo er læren om en vækst der kan eksplodere.

Jeg er også nogle dage i det forgangne år kommet til at tænke på Kaj Munks kritik af demokratiet. Ikke at jeg vil tilslutte mig at være kritiker af demokratiet, men Kaj Munk nævner, at demokratiet opsplitter et ellers samlet folk i uenige partier – og nogle gange har der måske været uenighed bare for at være uenig.

Hvad for et år har det været set fra min stol:

Lidt for meget lediggang, desværre.

For det har jo været et alt for stille år og derfor også et ensomt år. Et år med afspritning og afstand. Det er har også været et svært år at være præst i. Hvornår har man gjort alt det, man burde eller alt det man kunne under de givne forhold.

Det har været vanskeligt at lande i den umulige situation.

Måske har vi også fået en anledning til at få øje på noget af det, vi får givet med disse nye vilkår. Tiden til noget andet. Nogle andre muligheder.

Vi er blevet givet anledning til at se på de ting, vi laver som menighed og se på, om noget af det havde overskredet sidste salgsdato.

Vi har i hvert fald alle fået lejlighed til at overveje, hvad vi har savnet.

Spørgsmålet har været: Kan vi overhovedet vende tilbage til alt det, vi som menighed har levet og åndet af – før pandemien.

Kommer gudstjenestelivet til at lide et voldsomt knæk efter denne tid?

Også med konfirmandundervisningen var vi udfordrede, som præster. Og jeg blev hurtigt enig med mig selv om, at jeg ikke bare ville have almindelig onlineundervisning, fordi jeg ikke troede på at det ville fungere.

Så jeg forsøgte mig med et pionerprojekt: SMS-undervisning, ud fra temaer. Et projektarbejde via sms på baggrund af film, tv-dokumentarer og tv-serier. Det muliggjorde faktisk en slags samtale med hver enkelt konfirmand. Og jeg syntes faktisk det fungerede ret godt.

Til sidst vil jeg bare sige særlig tak til samarbejde med bestyrelsen og særligt formanden, Bodil. Nok er der meget vi ikke har lavet, men vi har været i ofte og tæt kontakt, fordi der hele tiden var nye restriktioner og udmeldinger fra diverse myndigheder at forholde sig til.

Jeg synes, vi har håndteret det pænt, selvom vi jo har kunne fornemme forskellige vurderinger.

Jeg kan huske, da jeg boede i Sydspanien et halvt års tid: Der var ikke på samme måde skiften i årstiderne, så der var ikke noget forår, mens jeg var der fra februar til august. Og derfor glædede jeg mig sådan til igen at opleve det danske forår, året efter.

Måske kan vi få øje på nogle ting som om de var helt nye.

Tak for ordet.